

helt fri for Laasning i Overensstemmelse med de Regler, som gælde for de øvrige Vande her i Danmark. Jeg maa dog tilføje, at hvis man følger Reglerne for Limfjorden med Hensyn til Laasningen, saaledes at Maj Maaned bliver givet fri for Vaadfiskeri, maa der vist ogsaa Bestemmelser ind om Vedtægter som de for de øvrige Farvande gældende. Det vilde dog vist være for stor Frihed for Limfjorden, naar der kun kom Bestemmelser om Laasning i saa kort Tid. Den Laasning, som er foreslaaet af Landstinget, er fremkommen ved Forhandling med Forstander for biologisk Station Dr. Petersen. Han har i en længere Redegørelse udviklet, at med alle de Bestemmelser, som til forskellige Tider have gældt for Limfjorden med Hensyn til Laasning, har man altid været utilfreds. Man har svinget fra det ene Punkt til det andet, lige fra hel Frihed til stærk Laasning, og altid har man været utilfreds. Dette er et Kompromisforslag. Det gaar som bekendt ud paa, at Laasningen skal gælde fra 1ste September til 24de Juni. Det er min Tro, at man her har fundet en nogenlunde rigtig Middelvej, og jeg kan ikke andet end indtil videre anbefale det høje Ting at slutte sig til denne Bestemmelse. Iøvrigt er Forholdet saa specielt, at man maa forhandle med de ærede Medlemmer, som have hjemme deromkring, og høre, hvad de have at anføre for og imod Laasningen, som der er foreslaaet i § 32. Jeg tror dog at maatte bemærke, at den § 41, som indførtes i Folketingets Forslag, vilde bevirke nok saa megen Utilfredshed oppe mellem Limfjordsfiskerne som § 32, som den er foreslaaet fra Landstingets Side.

Der er et andet Punkt, som er blevet udførligt omtalt fra forskellige Sider, nemlig § 42, som er en ny Paragraf, indført af Landstinget. Jeg skal ikke udførlig komme ind paa Spørgsmaalet, men idet jeg henviser til mine Udtalelser om dette Spørgsmaal i det andet Ting, skal jeg dog gøre opmærksom paa, at naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Frederiksen) omtalte, at Indplantning skulde finde Sted i Tyborøn Kanal og dens Nærhed, saa er det en Misforstaaelse. Det drejer sig om ganske anderledes store og betydelige Farvande, Tisted Bredning, Vil Sund, Visby Bredning, Risgaard Bredning, Skive Fjord og en stor Del af Liv Bredning, tilsammen 87,000 Tdr. Land. Paa dette meget store Areal af Limfjorden mener man at have Grund til at antage, at Indplantning af Rødspætter bør finde

Sted i Marts, April, senest Maj Maaned. Naar de indplantes i en Størrelse af 7—9½ Tomme, vilde de indtil Oktober Maaned vokse indtil 12—14 Tommer og veje omtrent et Pund. Det er en meget betydelig Fremvækst, og hvis dette konstateres — og det er delvis konstateret for mindre Kvantiteter af Rødspætter — vil der derved kunne skaffes en overordentlig stor Indtægt ikke alene for Limfjordsfiskerne men for samtlige Landets Fiskere. Det ærede Medlem for Tisted Amts 2den Valgkreds kom ind paa, hvor mange Rødspætter der kunde finde Næring pr. Td. Land, naar de paa denne Maade indplantedes. Det er naturligvis ikke muligt at sige, om det ærede Medlem har Ret, som mente, at det var 30, eller Forstanderen for biologisk Station har Ret, som mener, at man vist nok vil kunne gaa op til 50 pr. Td. Land. I hvert Tilfælde foreslaar Forstanderen for biologisk Station, at man skal begynde med 40, og da det er midt imellem begge Tallene, er der jo en Mulighed for, at dette Tal er det rette. Iøvrigt skal jeg til det ærede Medlem udtale, at man vistnok bør gøre Forsøg i saa Henseende, saaledes at man paa de Steder, hvor der saa at sige slet ingen Indvandring af Rødspætter er, men hele Bestanden kommer til at bestaa af de indplantede, hvilket særlig gælder Tisted Bredning, bliver ved at indplante flere og flere pr. Td. Land. Man vil da kunne se, om de kunne vedblive at vokse saa stærkt, som jeg nys nævnte, fra 7½—9 Tommer til 12—14 Tommer. Beholdes denne Fremvækst i Bestanden, er det Bevis paa, at det er muligt at indplante et saa stort Antal. Standser Væksten, er det Bevis for, at det er for mange. Hvorvidt disse 20,000 Kr. om Aaret er for meget eller ikke, skal jeg ikke komme ind paa i Dag, men jeg skal kun udtale, at jeg lige over for Landstinget nærede nogen Betænkelighed ved at anvende et saa stort Beløb. Jeg mente, at 10,000 Kr. som Forsøg vilde være tilstrækkeligt. Men jeg maatte erkende under de Forhandlinger, jeg førte med Forstanderen for biologisk Station, at de indvundne Resultater allerede foreligge saa klart og tydeligt og ere saa gunstige, at jeg ikke fandt, der var Grund til at modsætte sig, at der anvendtes et saa stort Beløb som 20,000 Kr., idet jeg efterhaanden har faaet den Overbevisning, at disse Penge vilde være meget vel anvendte til Fordel for Fiskerne. De forskellige Udtalelser om Ordningen af Tilsynet med Fiskeriet, om Fiskerikontrollørerne og Fiskeriinspektøren, han jeg jo nærmere for-